

Aquell matí pasturen a la serra de Sant Antoni més vaques que avui. Vora el Ritort, un ramat de porcells juga a passar i traspasar sota el pont. Transiten amunt i avall grups de mainada en bicicleta. Unes noies que van cap al tennis portant-se les raquetes expliquen que ha tornat a esser vista aquella llebre que ronda dies ha pels horts de la serra de Sant Antoni. Venen dues carretes de bous i davant d'elles dues senyoretetes a cavall. Una de les carretes de bous s'entravessa pel camí i els cavalls s'espanten. En baixar les robustes amaçones de cavall dirieü que s'estimben dues calaixeres barroques. Una parella de monjes alemanyes, tan altes i distingides com sempre, surt d'excursió. El vent els fa voliar els vels. Poser plourá, però porten paraigues. Darrera d'elles en venen dues més i dues més. I totes amb paraigues. Arriba un ramat de xais de la banda del Moi. Aquest Camprodon sembla un cromo, però jo m'hi adormo.

(Trés linies en blanc.)

Sembla que et posis a riure perquè et dic que avui em dispo a fer-te l'elogi d'aquest animal ,despectivament anomenat " porc ".

Entre els molts problemes escultòrics resoltts per la mà de Déu potser no n'hi ha cap tan difícil i tan graciosament reexit.

Considerem el problema que Nostre Senyor es proposava en dibuixar i construir aquest deliciós animal. Destinat a aliment de l'home i a esser considerat com una carn de primera força i golafre, el porc, innocent com és i pensat en caricatura, és una imatge de la gola. Per la seva forma grotesca serà considerat un animal vil símbol de totes les luxúries de la carn I perquè no us aficionieu massa als seus pernills sabrosos totes les religions perseguiran el pobre porc i us diran que és carn d'abominació. Contra ell s'establiran quaresmes i dies magres sens dubte per precaució contra l'artritisme, el mal de gota i l'irritació i les granillades. Malgrat aquets anatemes arribareu a proclamar ironicament que " el millor peix de la mar és el llomillo. "

Es l'animal mes ben embotit de la creació i en aquest aspecte supera sens dubte l'hipopotam i la foca. Els ha estat presentat com un embotit vivent justament perquè aprenguessiu vosaltres d'embotir la seva carn. ~~que us~~

~~justament perquè aprenguessiu vosaltres d'embotir la seva carn.~~ I a fe que us hi heu aplicat a meravella . Amb la seva carn heu fet botifarres de tota mena, començant per les de la perola i les de sang fins a les picants i a les dolces de l'Empordà que fan filaments com una confitura. Amb la carn de porc heu inventat aquest prodigi que es la llangonissa, menja adequadíssima per ana a fer fontades, i que menjada amb coca ensucrada fa les delícies de la mainada i dels grans quan els parents i els amics us venen a felicitar en el dia del vostre onomàstic. Per a la realització d'aquets prodigis de manifatira us heu servit dels budells de la mateixa bestia, i tot embotint butifarres, llangonisses i bisbots l'home primitiu, veient que el porc era gros i gras i pensant que l'hivern seria llarg, aprengué la gran lliçó d'economia i d'estalvi. Posats a aprofitar-ho tot i convensuts que d'ell tot n'es bo i cercant la manera d'amagatzemar la grassa heu inventat les bufetes de greix, indubtablement plenes de prestigi. Contemplant amb atenció les línies del porc heu après que calia embotir la seva carn en els seus propis budells. Simbol de totes les luxuries- com t'he dit -, el porc es resigna difícilment a la mort de la carn, i un cop degollat i obert en canal, aquells budells que tant s'han complagut menjant, acabarán men-

jant-se la propia carn i es convertiran en llangonisses i butifarres.

Era impossible treure mes partit d'aquest important animal, tant des de el punt de vista económic com gastronómic. Nostre Senyor el va posar al vostre servei perquè us el cruspissiu amb moderació.

La filosofia estètica del porc.

Triple economic problema moral i escultóric ; oferir molta carn sermonejant-nos contra la carn.

Sembla que et posis a riure perquè et dic que avui em dispo a fre-te l'elogi d'aquest animal, despectivament anomenat " porc ". No obstant si fossis capaç d'aprofundir la filosofia del porc, o la filosofia que de la contemplació del porc es despren, - i això no ho dic pas irònicament - hauries, sens dubte a-vençat més en la intel·ligència de la naturalesa que els poetes de les flors i els místics de les postes de sol.

Voldria que compreguessis que dic això amb tota la reverència de que soc capaç envers Déu. Perquè, com t'he dit, és importantíssim tenir en compte que la contemplació dels animals, sobretot dels animals domèstics, és un camí molt més humà per al Trobament de Déu que la visió de l'univers sideral o la meditació sobre el microcosmos. Encara que no hi hagi infinits en la naturalesa, permet-me dir que l'infinítament gran i l'infinítament petit depassa l'entenim-ent de l'home. En canvi els animals, especialment els domèstics, són fets a l'es-cala de l'home i posats al vostre servei. Són fets perquè els entengueu.

Déu els ha estimat molt i se'ls estima molt als animals. Vosatres els estimeu perquè sabeu d'instint que Déu se'ls estima. Creat l'esperit de l'home a imatge i semblança de Déu es capaç d'estimar molt. Si no estiméssiu els ani-mals, aborri-rieu una obra de Déu. A la seva manera els animals, sobretot els ca-

solants, us estimen perquè us coneixen.

A més entre els homes i els animals també hi ha tendència afectiva: l'home sap que el seu cos és fet de pasta de carn, com els animals. Estimeu d'una manera molt distinta una flor o el gos i el cavall. Les flors, es clar, també us les estimeu molt. Les estimeu perquè son vives, però enteneu menys el fons d'una rosa que els ulls del gos o el cavall. Naturalment, les flors son de pasta vegetal.

Déu estima tota la creació i la sosté amb el seu amor. Però no seria me molt humà dir dir que Déu estima el Sol la Lluna o Saturn. Faria extranyesa dir que Déu estima el Montblanc o l'Himalaia. En canvi es veu clar que Déu estima els animals. I, un dia, ja et diré perquè.

Per consegüent, si fa extrany dir que Déu estima Març o Saturn; sembla natural afirmar que Déu estima els animals, en aquest matis d'expressió hi ha un misteri molt profund que, dintre les nostres possibilitats, intentarem esbrinar una mica.